

Phần 3: PHÂN LƯU THÔNG
CHƯƠNG I: LƯU THÔNG CỦA KINH NÀY

Mục 1: ĐƯỢC PHƯỚC HƠN CÁ

Chánh văn:

A-nan! Ví như có người đem các thứ bảy báu đầy nhầy hư không cùng khắp mười phương, dâng lên chư Phật như số vi trần, dâng lên cúng dường, tâm không lúc nào xao lãng, ý ông nghĩ thế nào, người đó do nhân duyên cúng dường Phật như thế được phước có nhiều chăng?

A-nan đáp:

- Hư không không hết, châu báu không cùng, ngày xưa, có chúng sinh cúng Phật bảy đồng tiền, đến khi xả thân, còn được ngôi vị Chuyển luân vương, hưởng nữa hiện tiền hư không đã cùng hết, cõi Phật đã đầy khắp và đều cúng đồ châu báu thì dầu suy nghĩ cùng tột các kiếp, cũng không thể thấu được, phước ấy, làm sao còn có bờ bến.

*Chú thích:

Muốn so sánh được phước nhiều ít, trong lúc bố thí, thường so sánh của nhiều ít, người được bố thí là ai và cái tâm bố thí như thế nào. Trong đoạn này, Phật ví dụ có người bố thí trân bảo cùng khắp hư không, như thế, là của rất nhiều, không thể kể xiết, lại cúng dường vi trần chư Phật là phước điền vô thượng và tâm thì luôn nghĩ việc cúng dường thừa sự, không hề xao lãng, rất là quý hóa. Bố thí như thế, thì quả phước thật là vô lượng.

Mục 2: TIÊU TỘI HƠN CÁ

Chánh văn:

Phật bảo Tôn giả A-nan:

- Chư Phật Như Lai, lời nói không hư vọng. Ví như có người gây đủ các tội bốn trọng, mười Ba-la-di, giây lát phải trải qua địa ngục A-tỳ phương này phương khác, cho đến cùng tột các địa ngục Vô gián nơi mười phương, không nơi nào là không trải qua. Nếu người đó, dùng một niệm đem pháp môn này, khai thị cho người chưa học trong đời mạt pháp thì tội chướng người đó liền được tiêu diệt, biến cái nhân phải chịu khổ nơi địa ngục, thành cái nhân sinh về An lạc quốc, được phước vượt hơn người thí cúng trước kia, trăm lần, ngàn lần, ngàn vạn ức lần, như thế, cho đến toán số thí dụ không thể nói hết được.

*Chú thích:

Nhưng nếu có người làm đủ các tội nặng, sắp phải đọa vào địa ngục A-tỳ và địa ngục Vô gián, lại biết chỉ trong một niệm, đem pháp môn Thủ lăng nghiêm truyền dạy cho người chưa học, trong đời mạt pháp, thì chẳng những người đó, liền hết sạch các tội, mà còn được sinh về cõi Phật, được phước nhiều hơn người bố thí trước kia, không biết bao nhiêu lần mà kể.

Mục 3: TRỪ MA HƠN CÁ

Chánh văn:

A-nan! Nếu có chúng sinh biết tụng kinh này, biết trì chú này, như Ta nói rộng ra, thì cùng tột các kiếp cũng không hết, nếu nương theo lời dạy của Như Lai, y như lời dạy mà tu hành, thì thẳng đến đạo Bồ-đề, không còn có các ma sự.

*Chú thích:

Kinh này chỉ rõ đường lối tu hành chân chánh, phân tích ma sự rõ ràng, nên người nào

biết tụng kinh này, biết trì chú này, thì đã gieo cho mình hạt giống tự giác Thánh trí, phước quả không thể kể hết được. Nếu biết nương theo kinh này mà tu hành, thì đi thẳng đến đạo Bồ-đề, không còn có các ma sự.

Giảng dạy theo kinh này, đọc tụng kinh này, tu hành theo kinh này được phước lớn như thế, là vì kinh này chỉ cho chúng sinh biết được Phật tánh của mình, dạy cho chúng sinh con đường tu hành thành Phật, nhập vào then chốt của nhân quả, nên những tội phước trong vòng nhân quả, quyết không thể ảnh hưởng và so sánh được.

CHƯƠNG II: LƯU THÔNG CHUNG

Chánh văn:

Phật giảng nói kinh này rồi, các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, tất cả loài trời, loài người, loài A-tu-la nơi thế gian, các vị Bồ-tát, hàng Nhị thừa, Thánh tiên, Đồng tử cõi khác và các Đại lực quỷ thần mới phát tâm, đều rất vui mừng, làm lễ lui ra.

* Chú thích:

Phật giảng nói kinh này xong, tất cả bốn chúng đều rất vui mừng, làm lễ mà lui, chúng tở thính chúng đều lãnh hội được lời Phật dạy, vui mừng tuân theo lời Phật dạy mà tự lợi lợi tha.
